

СКЖПЕРНИКЪТЪ

Въ едно село живѣлъ голѣмъ скжперникъ. Той билъ много богатъ. По цѣль день прелистялъ тефтеритъ и броялъ паритѣ си:

Дошълъ еднажъ при него единъ беднякъ и рекълъ:

— Бай Спиридоне, кравичката ми умрѣ. Дай ми малко пари, да си купя друга.

Скжперникътъ поглеждалъ паритѣ си и мълчалъ.

— Дай ми, бай Спиридоне, помогни ми! Нѣма съ какво да ора земята и да храня децата си.

Дълго време се молилъ беднякътъ. Най-после скжперникътъ казалъ:

— Добре. Ще ти дамъ пари, но ще ми плащашъ за тѣхъ лихва... Ще ми заложешъ и кжщата си. Та ако не можешъ да върнешъ паритѣ, ще ти взема кжщата.

— Щомъ искашъ, ще я заложа, — казалъ беднякътъ.

Взелъ той паритѣ и купилъ кравичка. Но нали билъ безъ късметъ, кравичката умрѣла наскоро.

Като чулъ това, скжперникътъ се много зарадвалъ:

— Нѣма сега какъ да ми върне паритѣ, ще му взема кжщата, — говорѣлъ си той и потривалъ радостно ржце.

Беднякътъ започналъ да плаща дълга си ... Но това, което той заплащалъ, не стигало за лихвитѣ на паритѣ... И скжперникътъ решилъ да му вземе кжщата.

Разнесла се тая новина изъ селото. А селянитѣ обичали бедняка, защото билъ добъръ и работливъ човѣкъ.

Когато разбралъ той, че скжперникътъ иде да му вземе кжщата, останалъ като гръмнатъ. Прежългѣлъ, свѣтъ му се завилъ, не можалъ дума да продума. Доближилъ до него единъ хитъръ селянинъ и му пошушналъ нѣщо на ухото.

Беднякътъ подигналъ глава и рекълъ на скжперника:

— Щомъ си решилъ да вземешъ кжщата, вземай я. Ще те моля само да ми позволишъ да идвамъ и да погледвамъ единъ гвоздей, който е забитъ въ кжщата още отъ дѣдо ми. Ще идвамъ да го видя, когато ми домжчнѣе...

— Съгласенъ съмъ на това, — рекълъ скжперникътъ. — Когато ти стане мжно за дѣдо ти, идвай да погледашъ гвоздеа въ кжщата...

И сжщия день още скжперникътъ се премѣстилъ да живѣе въ кжщата на бедняка. Той билъ много радостенъ